18/11/2022

Εγκύκλιος Πατριαρχείου Ρουμανίας για τη νηστεία των Χριστουγέννων – Έκκληση για περισσότερη προσευχή

Πατριαρχεία / Πατριαρχείο Ρουμανίας

Έκκληση να εντείνουμε την προσευχή μας αυτήν την δύσκολη περίοδο που ζει η ανθρωπότητα έκανε ο Πατριάρχης Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, μέσω της εγκυκλίου για το ξεκίνημα της περιόδου νηστείας των Χριστουγέννων.

- Της Σβετλάνα Λεβίτσκι

Σύμφωνα με την εγκύκλιο, η νηστεία των Χριστουγέννων, είναι καταρχήν περίοδος «προετοιμασίας, **προσευχής**, **καθαγιασμού της ψυχής** και του σώματός μας με **εξομολόγηση** και Κοινωνία, αλλά και αφορμή για βοήθεια και **ελεημοσύνη**.

«Οι πράξεις χριστιανικής **φιλανθρωπίας** είναι καρποί προσευχής, γιατί αποτελεί πηγή της καθαρής αγάπης προς τον Θεό, τους αγαπημένους και τους συνανθρώπους μας. Η προσευχή είναι το θεμέλιο της ζωής και της πνευματικής ανάπτυξης του ανθρώπου και η πηγή που μας γεμίζει με την παρουσία της αγάπης του Θεού», όπως αναφέρεται στην εγκύκλιο.

Μέσω της εγκυκλίου, γίνεται έκκληση οι πιστοί να παραμείνουν «ενωμένοι μέσω της συνεχούς προσευχής με τον Θεό, για να εκτιμήσουν και να καλλιεργήσουν την προσευχή στην εκκλησιαστική κοινότητα, καθώς και στην οικογένεια και στην προσωπική ζωή».

Το 2022 – έτος προσευχής και μνήμης των Ησυχαστών

Εκτενή αναφορά στη σημασία της προσευχής και στο πώς γεννήθηκε ο Ησυχασμός, γίνεται στην εγκύκλιο:

«Από το 2008 έχει ξεκινήσει μια όμορφη παράδοση αυτή της ανακήρυξης κάθε έτους σε κάτι. Το έτος 2022 έχει ανακηρυχθεί ως έτος προσευχής στη ζωή της Εκκλησίας και του Χριστιανού και ως έτος μνήμης των **Ησυχαστών αγίων Συμεών του Νέου Θεολόγου, Γρηγορίου Παλαμά, και Παϊσίου από το Νεάμτς.**

Η προσευχή είναι το πρώτο έργο της Εκκλησίας και των πιστών της. Η ύψιστη μορφή προσευχής, στην Εκκλησία, είναι η Θεία Λειτουργία, μέσω της οποίας ευχαριστούμε τον Θεό για όλα τα δώρα που δημιούργησε για εμάς, και για την απόκτηση της αιώνιας ζωής στη Βασιλεία του.

Μετά την αποστολική προτροπή **«Αδιαλείπτως προσεύχεσθε!»** (Α’ Θεσσαλονικείς 5, 17), από την επιθυμία για αδιάλειπτη προσευχή, εμφανίστηκε και αναπτύχθηκε ο ησυχασμός , ξεκινώντας από τον 4ο αιώνα, ως πνευματική προσπάθεια ή ανάγκη για ειρήνευση παθών ή εγωιστικών σκέψεων.

Σε στενή σχέση με το πρότυπο της προσευχής που προσέφεραν οι ησυχαστές, διατηρήθηκε και μεταδόθηκε στην Εκκλησία η προσευχή «Κύριε Ιησού Χριστέ, Υιέ του Θεού, ελέησόν με τον αμαρτωλό», που ονομάζεται και νοερή ή καρδιακή προσευχή, που είναι προσιτή σε κάθε πιστό για τον φωτισμό της ψυχής και τον αγιασμό της ζωής .

Επομένως, η προσευχή του Χριστιανού, ακόμη και όταν γίνεται στην απομόνωση, στο σπίτι ή στο κελί του, είναι **προσευχή αλληλεγγύης**, δηλαδή σε Κοινωνία με όλη την Εκκλησία και φωτισμένη από τη χάρη του Κυρίου.

Μέσω της προσευχής, οι χριστιανοί πιστοί ενώνονται με χάρη μεταξύ τους, και τα βάσανα του ενός βαρύνουν ολόκληρη την εκκλησιαστική κοινότητα».

Σύμφωνα με τον καθηγητή π. Dumitru Stăniloae υπενθυμίζει ότι η προσευχή *«μπορεί επίσης να θεωρηθεί ως μέσο υπέρβασης των ανθρώπων από τον **εγωισμό** , και ως μέσο επικοινωνίας με τον Θεό.*
Ακόμα κι όταν με την προσευχή ζητάμε τα αγαθά της επίγειας ζωής, αυτή η προσευχή αποτελεί προϋπόθεση προετοιμασίας για τη βασιλεία του Θεού».

Χωρίς προσευχή που απευθύνεται στον Χριστό δεν υπάρχει Εκκλησία και χριστιανική ζωή

Στη συνέχεια αυτό που τονίζεται είναι ότι ουσιαστικά χωρίς προσευχή δεν υπάρχει Εκκλησία και χριστιανική ζωή:

«Η θερμή και επίμονη προσευχή είναι μαρτυρία του γεγονότος ότι το Άγιο Πνεύμα υποστηρίζει και ενισχύει τον άνθρωπο σε ένα καλό έργο για την επίτευξη της σωτηρίας.

Έτσι με την προσευχή ο άνθρωπος ενώνεται με τον Θεό, γίνεται μέτοχος της θείας αγάπης και ο Θεός με τη χάρη Του φωτίζει την ψυχή του ανθρώπου που προσεύχεται, ώστε η προσευχή να γίνει η συνεργασία του ανθρώπου με τον Θεό.

Χωρίς προσευχή που απευθύνεται στον Χριστό δεν υπάρχει Εκκλησία και χριστιανική ζωή. Μέσω της προσευχής, ο νους και η καρδιά του χριστιανού στρέφονται συνεχώς προς τον Θεό. Η προσευχή, ως παρουσία και έργο του Αγίου Πνεύματος στον ευσεβή άνθρωπο, φέρνει παρηγοριά, ειρήνη και χαρά, μας ενώνει με την Υπεραγία Τριάδα, την πηγή της χαράς και της αιώνιας ζωής, αλλά και με την Εκκλησία του Χριστού από όλους τους χρόνους και από όλους τους τόπους.

Επομένως, όταν χάνουμε τη χαρά και την γαλήνη της ψυχής, είναι σίγουρο σημάδι ότι δεν προσευχόμαστε πλέον όπως θα έπρεπε ή όσο θα έπρεπε.

Ο Ορθόδοξος Χριστιανός πρέπει να προσεύχεται όσο το δυνατόν περισσότερο, γιατί η προσευχή φέρνει πολλή αγάπη στην καρδιά, μας ενώνει με τον ελεήμονα Θεό, μας βοηθά να βλέπουμε σε κάθε άνθρωπο έναν αδελφό και σε κάθε ομορφιά της δημιουργίας ένα δώρο από τον Θεό.

Η προσευχή μας βοηθά να αντιμετωπίσουμε τις δυσκολίες της ζωής και να προγευθούμε, ακόμη και σε αυτόν τον κόσμο, το φως και τη χαρά της Ανάστασης και την αιώνια ζωή.

Τίποτα δεν μπορεί να αντικαταστήσει την προσευχή και καμία δραστηριότητα δεν είναι πιο πολύτιμη από αυτή, γιατί η προσευχή μας δίνει έμπνευση και δύναμη να πούμε τον όμορφο λόγο και να κάνουμε την καλή πράξη».

Ο κορωνοϊός και το Ουκρανικό ζήτημα αύξησαν τις προσευχές

«Στο πλαίσιο των υγειονομικών περιορισμών της τελευταίας διετίας, εξαιτίας της πανδημίας και των προβλημάτων που δημιούργησε η ουκρανική κριση, σημειώνεται ότι έχει αυξηθεί η πρακτική της προσευχής στη ζωή της Εκκλησίας και των πιστών», υπογραμμίζεται στην εγκύκλιο.

«Η προσευχή είναι πηγή χαράς και πνευματικής δύναμης, πηγή γαλήνης και αγάπης προς τον Θεό και τους συνανθρώπους μας, είναι η πνευματική πνοή της ψυχής. Όλες οι καλές πράξεις και όλες οι αγνές σκέψεις είναι καρποί της προσευχής του πιστού και εκείνων που προσεύχονται γι' αυτόν: ιερείς, γονείς, συγγενείς, ευσεβείς φίλοι», τονίζεται.

Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος

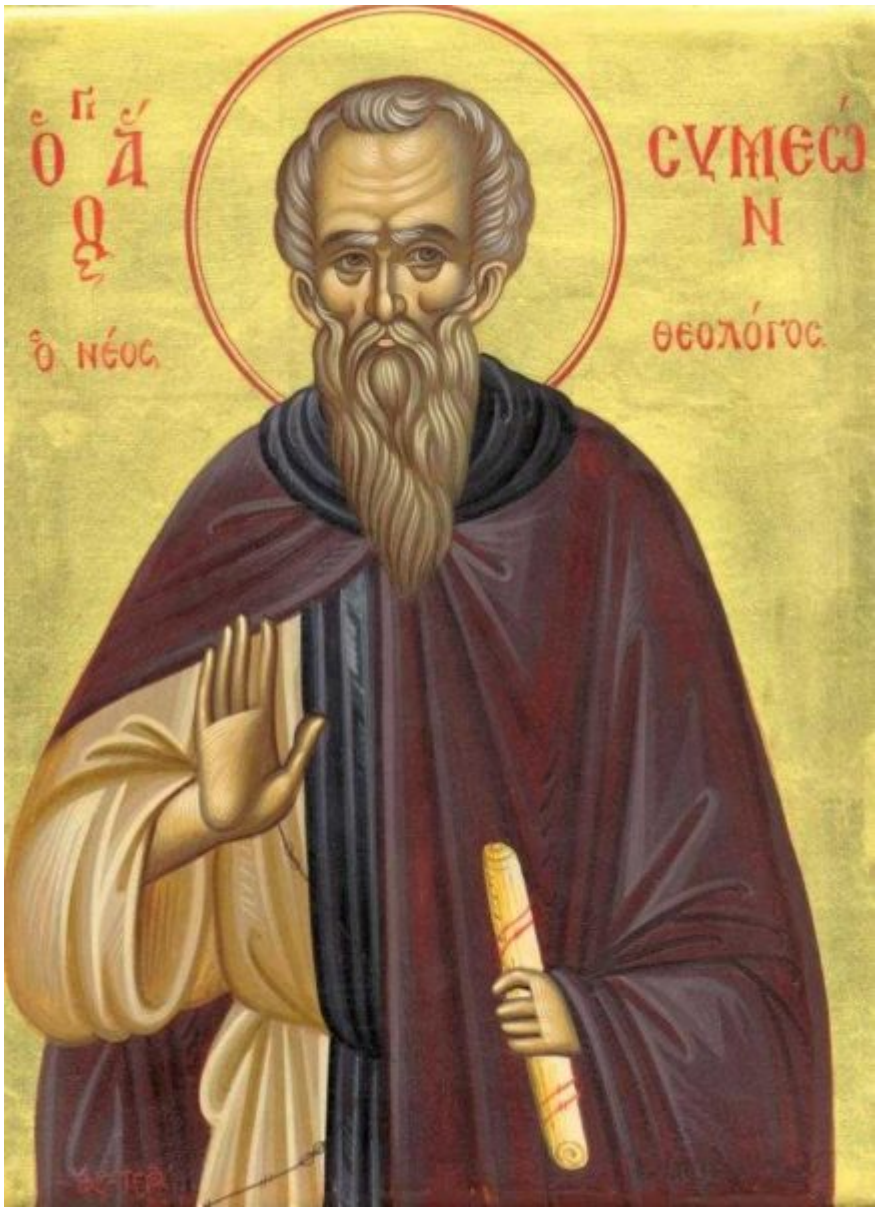

Το έτος 2022 συμπληρώνονται 1000 χρόνια από την κοίμηση του Αγίου Συμεών του Νέου Θεολόγου (949 – 1022) και τα 300 χρόνια από τη γέννηση του Αγίου Παϊσίου από το Νεάμτς. Για να σηματοδοτήσει αυτές τις επίσημες στιγμές, αλλά και για να αναδείξει το έργο της προσευχής στη ζωή του χριστιανού, η Ιερά Σύνοδος της εν Ρουμανία Ορθοδόξου Εκκλησίας κήρυξε το 2022 έτος μνήμης των Ησυχαστών Αγίων Συμεών του Νέου Θεολόγου, Γρηγορίου Παλαμά και Παϊσίου από το Νεάμτς. Τα ονόματα αυτών των τριών μεγάλων ησυχαστών αγίων συνδέονται με τρεις σημαντικές περιόδους πνευματικής ανανέωσης, στην ιστορία της δεύτερης χιλιετίας της Εκκλησίας:

«Ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος (949-1022) γεννήθηκε και έζησε στην Κωνσταντινούπολη και από την εφηβεία εισήλθε στον **μοναχισμό.** Σε ηλικία μόλις 20 ετών ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος είχε την πρώτη πνευματική εμπειρία να δει το άκτιστο φως, μαρτυρία του ζήλου που είχε για την καθαρή ζωή

και την άσκηση της προσευχής.

Υπήρξε πνευματικός πατέρας πολλών μοναχών και λαϊκών χριστιανών, και με τις διδαχές και το παράδειγμα ζωής του συνέβαλε στην **ανανέωση της πνευματικής ζωής της εποχής.**

Ο Άγιος Συμεών ο Νέος Θεολόγος μας διδάσκει για τη σημασία της αδιάλειπτης προσευχής στην πνευματική ζωή», αναφέρεται χαρακτηριστικά.

Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς

Η επίσημη υποδοχή του ησυχασμού, τον 14ο αιώνα, ως κίνηση πνευματικής ανανέωσης μέσω της αδιάλειπτης προσευχής, συνδέεται με τη ζωή και το έργο του Αγίου Γρηγορίου Παλαμά (1296-1359).

«Από την εφηβεία του ο Άγιος Γρηγόριος ο Παλαμάς ανέλαβε σκληρή ασκητική, στη νηστεία και την προσευχή. Πέρασε αρκετά χρόνια στο Άγιο Όρος, όπου υπό την καθοδήγηση ενάρετων πνευματικών πατέρων οδηγήθηκε στην άσκηση της νηφαλιότητας και στην προσευχή του νου.

Σύμφωνα με τους βιογράφους του, μερικές φορές, κατά τη διάρκεια της Θείας Λειτουργίας, το πρόσωπό του έλαμπε πέρα από τα συνηθισμένα, μεταμορφωμένο από τη φωτιά του Αγίου Πνεύματος.

Σε σχέση με την αδιάλειπτη προσευχή, ο άγιος Γρηγόριος Παλαμάς αναφέρει ότι καθένας πρέπει να εργάζεται σε αδιάλειπτη προσευχή, σύμφωνα με την αποστολική προτροπή «Αδιαλείπτως προσεύχεσθε!». […].

Όχι μόνο οι μοναχοί, αλλά και οι άντρες, και γυναίκες, και τα παιδιά, σοφοί και λαϊκοί.

Για την αγνή του ζωή και το βάθος των διδασκαλιών του, ο άγιος Γρηγόριος Παλαμάς ονομαζόταν « ο θεολόγος του θείου φωτός » ή «θεολόγος της χάριτος», και όρισε τον ησυχασμό ως θεμελιώδη διδασκαλία της Ορθόδοξης Εκκλησίας», όπως υπογραμμίζεται.

Άγιος Παΐσιος από το Νεάμτς

Image not found or type unknown

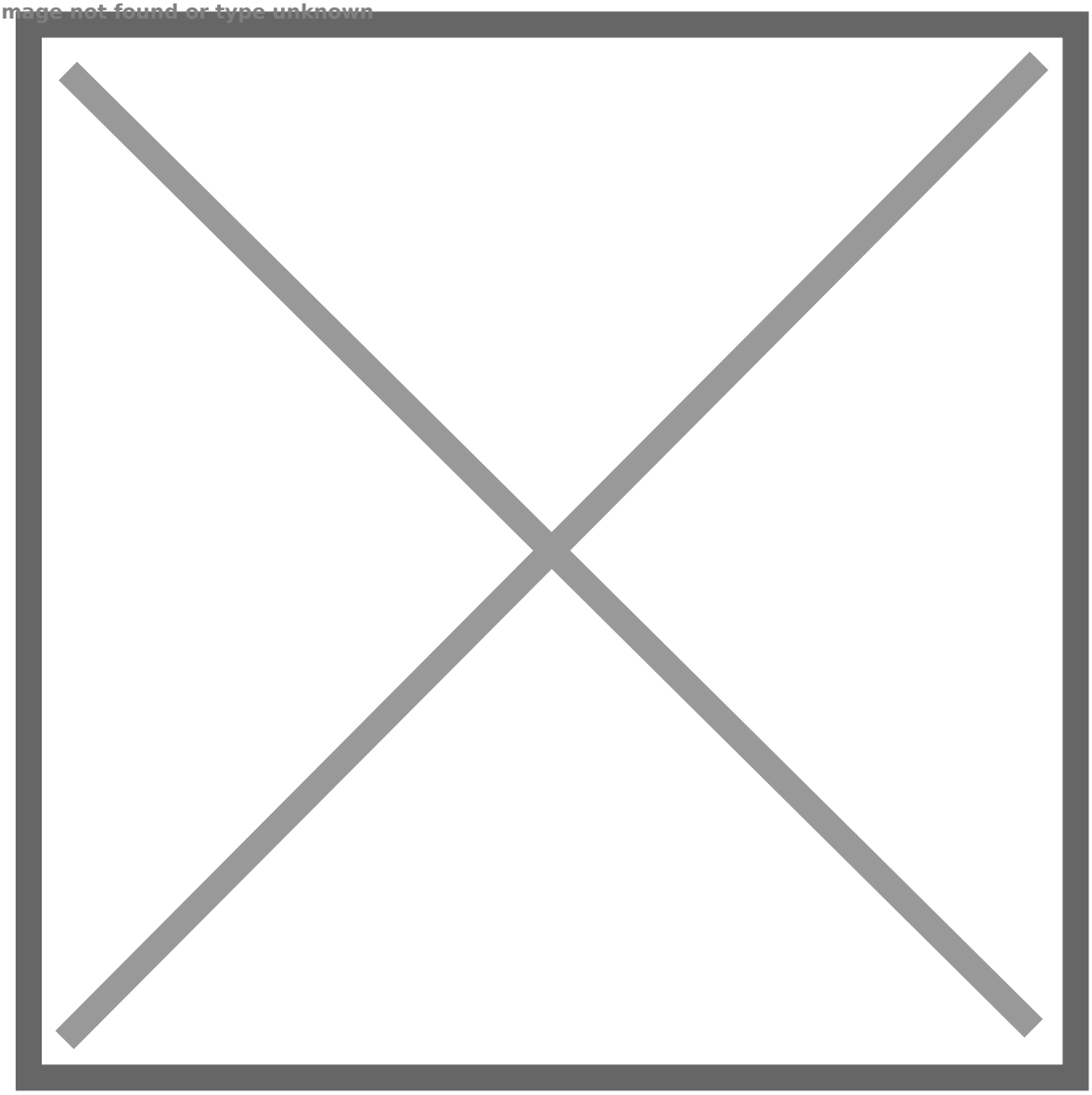

Ο Άγιος Παΐσιος (Velicicovschi) από το Νεάμτς (1722-1794) αντιπροσωπεύει το

τρίτο στάδιο της αναβίωσης του Ησυχαστή στην ιστορία της εν Ρουμανία Ορθοδόξου Εκκλησίας.

«Γεννημένος τον 18ο αιώνα, στην Ουκρανία, σε ένα πλαίσιο κρίσης πνευματικής ζωής, όπου οι πνευματικοί έλειπαν και τα βιβλία των Αγίων Πατέρων είχαν ξεχαστεί, ο Άγιος Παΐσιος πήγε στη Βλαχία, και έπειτα έζησε 17 χρόνια στο Άγιο Όρος. Το 1763 πήγε στη Μολδαβία.

Ο Άγιος Παΐσιος, μαζί με τους μαθητές του, πραγματοποίησε εκτεταμένο έργο μετάφρασης των έργων των Αγίων Πατέρων και μεγάλων ασκητών, από τα ελληνικά στα ρουμανικά και στα σλαβονικά.

Το βιβλίο “Φιλοκαλία” μεταφράστηκε από αυτόν στα σλαβικά και εκδόθηκε στη Μόσχα το 1793. Οι μαθητές του Αγίου Παϊσίου ίδρυσαν μοναστήρια στις Ρουμανικές Χώρες, στην Ουκρανία και στη Ρωσία, μέσα στα οποία καλλιέργησαν την άσκηση της ησυχαστικής προσευχής και συνέχισαν το έργο της μετάφρασης από τα έργα των Αγίων Πατέρων.

Ο άγιος Παΐσιος μιλάει για τα οφέλη της προσευχής: “Η ιερή προσευχή του νου, σύμφωνα με τη δύναμη των γραφών των Αγίων Πατέρων, καθαρίζει τον άνθρωπο από όλα τα πάθη, τον προτρέπει σε μία πιο επιμελή φύλαξη των εντολών του Θεού και τον κρατά αλώβητο από όλα τα βέλη και τις απάτες των εχθρών”», όπως επισημαίνεται.

Με τη βοήθεια του Θεού βρισκόμαστε στην αρχή της νηστείας των Χριστουγέννων. Αυτή η περίοδος είναι πρώτα απ’ όλα προετοιμασία, προσευχή, καθαγιασμός της ψυχής και του σώματός μας μέσω της εξομολόγησης και της Κοινωνίας, αλλά και αφορμή για βοήθεια και ελεημοσύνη. Τα έργα της χριστιανικής φιλανθρωπίας είναι καρποί της προσευχής, γιατί η προσευχή είναι η πηγή της καθαρής αγάπης προς τον Θεό και τον συνάνθρωπο.

Η προσευχή είναι το θεμέλιο της ανθρώπινης ζωής και της πνευματικής ανάπτυξης και η πηγή που μας γεμίζει με την παρουσία της αγάπης του Θεού.

Έκκληση για εντατικοποίηση της προσευχής

Στην εγκύκλιο, ο Μακαριώτατος κ.κ. Δανιήλ έκανε έκκληση να εντείνουμε την προσευχή:

«Με πολλή γονική αγάπη, σας προτρέπουμε να παραμένετε ενωμένοι με συνεχή προσευχή με τον Θεό, να καλλιεργείτε την προσευχή τόσο στην εκκλησιαστική κοινότητα όσο και στην οικογένεια και στην προσωπική σας ζωή.

Στο πλαίσιο της κρίσης που διέρχεται ο σύγχρονος κόσμος, ο πολλαπλασιασμός της προσευχής είναι αναγκαιότητα. Προσευχόμαστε για ειρήνη μεταξύ των λαών, για το τέλος του πολέμου και για την πνευματική ενίσχυση όσων υποφέρουν εξαιτίας του.

Ταυτόχρονα, ας συνεχίσουμε να βοηθάμε όσους έχουν ανάγκη, ας γίνουμε γι' αυτούς τα χέρια της φιλεύσπλαχνης αγάπης του Χριστού.

Σήμερα, που γύρω μας βλέπουμε σημάδια σωματικού και πνευματικού θανάτου, όπως την απληστία και τη βία, την ταλαιπωρία και την ανασφάλεια, τη φτώχεια και την αδιαφορία, ας προσευχηθούμε στον Κύριο να μας ενδυναμώσει στο έργο μας να βοηθάμε τους αρρώστους».

Διαβάστε ακόμη:

Ο Πατριάρχης Ρουμανίας για το φιλανθρωπικό έργο της Εκκλησίας

Τα εκκλησιαστικά μνημεία στη Ρουμανία – Έκκληση για προστασία και συντήρησή τους (ΒΙΝΤΕΟ & ΦΩΤΟ)

Ο Άγιος Παΐσιος από το Νεάμτς ανανέωσε πνευματικά τον μοναχισμό στη Ρουμανία

Με πληροφορίες από basilica.ro (Διάκονος. Iulian Dumitrascu)

Φωτογραφίες: centrulalexandra, ziarullumina, Basilica.ro / Mircea Florescu